

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om ændring af lov om private registre m.v. og lov om offentlige myndigheders registre.

Af Bernhard Baunsgaard (RV) m.fl.

(Fremsat 6/3 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det radikale venstres forslag vedrører meget betydningsfulde spørgsmål, der har eksisteret i en del tid, men som ikke mindst gør sig gældende her i 1984. Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden til at sige nogle ord om den lovgivning, vi har, og om det forslag, der er fremsat.

Loven om private registre og loven om offentlige myndigheders registre blev vedtaget i 1978 af et betydeligt flertal i folketinget, og lovforslaget, vi skal behandle i dag, indeholder det radikale venstres ønsker til en ny registerlovgivning.

Forslagene i dag er i vidt omfang en gentagelse af de forslag, som det radikale venstre fremsatte i 1978, men som ikke dengang vandt tilslutning her i salen.

De gældende registerlove har til formål at beskytte den enkeltes privatliv mod unødvendige registreringer og samtidig gøre det muligt for såvel den private som den offentlige sektor at drage nytte af navnlig den nye EDB-teknik, der gør det så let og billigt at opbevare og finde oplysninger.

Jeg er selv meget betænkelig ved de mange oplysninger, der opsamles i de offentlige forvaltninger i forbindelse med løsningen af deres opgaver, men må imidlertid erkende, at den måde, vi har valgt at indrette vores samfund på, nødvendiggør, at det offentlige bliver nødt til at tage EDB-teknikken i anvendelse ved løsningen af de opgaver, vi som lovgivningsmagt har pålagt forvaltningen. Til belysning af dette kan jeg pege på den omfattende anvendelse af EDB-registre, som er helt nødvendig for, at skatte- og toldmyndighederne kan løse deres opgaver på tilstrækkelig effektiv og sikker måde.

Jeg kan endvidere minde om, at vi for ganske kort tid siden her i tinget drøftede

nogle skærpelser af våbenloven, som vi næsten alle var enige om var nødvendige, og hvor jeg rejste spørgsmålet, om vi skulle bruge EDB-registres samkøring for at sikre, at ordningen blev mere effektiv, eller vi skulle være tilbageholdende, som man forlanger man skal være på andre områder, fordi man ikke mener, at vi skal udvide registrene og registeroplysningsmulighederne på den måde, der her kunne være tale om.

Registerlovene har nu virket, som nævnt, i 4-5 år, og den tekniske udvikling er gået stærkt i den mellemliggende periode. Derfor er jeg helt enig med forslagsstillerne i, at der kan være grund til at overveje, om der er behov for ændringer i lovgivningen for derved at sikre, at befolkningen kan føle sig tryk i vores samfund. Jeg vil imidlertid gøre opmærksom på, at gennemførelsen af generelt tværgående lovgivning på dette – det har vi jo lov til at sige – meget komplicerede område må kræve også meget dybtgående overvejelser, hvis man skal undgå at skabe helt utilsigtede problemer. Jeg synes også, lovforslaget illustrerer, at det kan det komme til at gøre, hvis vi gennemfører en forhastet lovgivning. Det er vanskeligt at udforme en regulering, der beskytter borgerne, uden samtidig at få urimelige bivirkninger for borgerne selv eller for den offentlige administration.

Jeg skal pege på et par forhold, forslaget giver anledning til at nævne. Det gælder forslaget om, at ethvert privat register skal anmeldes til registertilsynet. Det vil medføre, at landets ca. 400.000 erhvervsdrivende og erhvervsvirksomheder alle skal anmelde deres registre. En erhvervsvirksomhed fører normalt flere registre: lønmodtagerregister, kunderregister, leverandørregister, debitorregister og måske endnu flere. Bestemmelsen vil derfor medføre, at der formentlig vil skulle udfyldes og indgives mere end 1 million blanketter til registertilsynet.

Der opstår endvidere omkring 30.000 nye virksomheder hvert år, der ligeledes vil skulle indgive blanketter. Forslaget ville indebære, at man pålagde erhvervslivet et overordentlig stort papirarbejde, og registertilsynet ville få behov for et stort antal ekstra medarbejdere.

Efter lovforslaget skal endvidere reglerne for registrering af sensitive oplysninger skærpes. Bl.a. foreslås der indført et generelt forbud mod registrering af helbredsoplysninger. End ikke patienten kan give tilladelse hertil.